

Protagonistes **Eulàlia Vintró** Exdiputada i exregidora
NACIONAL. Planes 18 i 19

EL PUNT AVUI +

2,50€

DIUMENGE • 11 d'octubre del 2020. Any XLV. Núm. 15509 - AVUI / Any XLII. Núm. 14379 - EL PUNT

NACIONAL

P14

Risc a l'alça

L'índex de **contagi a Catalunya** creix 18,5 punts en un sol dia
Llocs com Puigcerdà, Matadepera i Salt **superen el límit** de 1.000 punts

L'equip artístic de la pel·lícula 'No matarás', que es va presentar ahir, en la tercera jornada del festival ■ EFE

Sitges manté el llistó

Una edició atípica del festival **reconeix Najwa Nimri** i presenta el film 'No matarás'

CULTURA I ESPECTACLES. Plana 27

Opinió

Plana 11

“La por ha fet forat i no permet avançar col·lectivament”

Quim Torra
131è president de la Generalitat de Catalunya

La pandèmia trastocarà el format de la campanya electoral

Els partits renuncien a fer grans mítings i opten per fer actes de petit format

NACIONAL. Planes 4-9

El Pallars Jussà,
l'escapada ideal

www.pallarsjussa.net

www.viujussa.cat

PUNT DE VISTA

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

Conselldelectors:

Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Keep calm

Matthew Tree

Una mà d'hòsties

No fa gaire, l'Audiència de Barcelona va obrir judici oral contra quatre de les persones que van enviar alguns dels 8.906 missatges amenaçadors a la Marta Torrecillas, la funcionària que va ser brutalment agredida per la policia quan l'1-O, a l'IES Pau Claris; entre d'altres coses, un antiavalots amb pinta d'astronauta armat li van tòrcer tres dits. Després de ser atesa en una ambulància, la Marta va venir a Fort Pienc per votar, i en veure la seva mà embenada li vaig preguntar què havia passat. Convençuda que tenia els dits trencats –li ho havien dit els sanitaris– ho va comentar als mitjans (i a mi) aquell dia; després, va resultar que *només* tenia un dit lesionat, cosa que, poc després, va aclarir en un programa de TV3. A l'inoblidable Enric Millo li va faltar temps per qualificar-la de mentidera confessa i el web ultradretà Foro-Coches va publicar les seves dades personals, de manera que va començar a rebre l'allau d'amenaçes esmentada, una campanya d'assetjament que *encara continua*, fins al punt que la Marta està pensant seriosament d'abandonar el país. L'única explicació possible per a tant d'odi ininterromput és que els defensors de la Pàtria consideren que ella és una *prova* que la violència policial de l'1-O era una invenció, tal com volen creure, alhora que saben perfectament que era ben real. O sigui, pateixen d'una dissonància cognitiva colossal, la mateixa dissonància que va inspirar l'Enric Millo a parlar d'una coneguda marca de líquid rentavaixelles com si fos una arma ofensiva, durant un dels judicis més imaginatius de la història recent d'Europa.

EDITORIAL

Pablo Iglesias i el poder judicial

El futur polític immediat de Pablo Iglesias està en mans del Tribunal Suprem, que va condemnar el govern de la Generalitat, la presidenta del Parlament i els Jordis a més de cent anys de presó. La sala segona de l'alt tribunal ha de determinar si obre una causa contra el vicepresident segon del govern espanyol i líder de Podem, com li ha demanat el magistrat de l'Audiència Nacional, Manuel García Castellón, pels presumptes delictes de revelació de secrets, denúncia falsa i simulació de delictes amb relació al robatori del mòbil d'una exassessora del partit morat. Fins ara, Iglesias s'ha mostrat absolutament convençut que la sala presidida per Manuel

Marchena, que ja ha demanat l'informe sobre el cas a la fiscalia, desestimarà la petició. Per la seva banda, Pedro Sánchez ha manifestat públicament la plena confiança en el seu soci de govern, responent així a les reiterades i irades peticions del PP de dimissió o destitució.

Les expressions de confiança d'Iglesias en el criteri del Tribunal Suprem són, si més no, sorprenents. Potser excessives. Ja es veurà. Ha arribat a dir que seria la primera vegada que a l'Estat espanyol s'obre una causa contra algú per les seves idees, negant, d'aquesta manera, la condició de presos polítics als condemnats pels fets d'octubre del 2017.

En qualsevol cas, determini el que determini el Tribunal Suprem, sembla força clar que l'anomenat cas Dina –envitricollat en extrem, amb la participació de sòrdids personatges de les clavegueres de l'estat– respon a un intent de dinamitar per via policial i judicial, amb el suport de la premsa amiga, el govern de coalició espanyol que la dreita mai no ha acceptat. Ens trobem davant d'un altre cas d'utilització del poder judicial amb finalitats polítiques, com ho ha estat, i ho és encara, el dels independentistes catalans o, en un altre extrem, el de la guerra oberta entre els governs de Sánchez i de Díaz Ayuso en la lamentable gestió de la pandèmia a Madrid.

La foto

La dignitat de les dones. Activistes protesten contra les violacions i l'assetjament sexual que han de suportar a l'Índia i demanen que la violència sexista sigui declarada emergència nacional.

La frase del dia

Laura Borràs

PORTAVEU DE JUNTS PER CATALUNYA AL CONGRÉS DELS DIPUTATS

“Els millors candidats són els que tenen la legitimitat de la gent”

De set en set

Aquesta setmana l'Institut d'Estudis Catalans ha anunciat que incorporava catorze noves paraules al diccionari i en modificava disset sobre el lèxic LGTBI, responent així a una petició del col·lectiu per adaptar el diccionari normatiu de la llengua catalana a una realitat que existeix i que mereix ser reconeguda. La paraula *transgènere*, per exemple, ja “existirà” oficialment en català a partir d'ara, i expressions com *marieta* o *invertit* hi apareixeran específicament com a mots en recessió i dits despectivament.

Amb aquesta decisió l'IEC ha resolt molt bé el debat etern sobre si el llenguatge ha d'anar a remolc dels canvis

El llenguatge i la realitat

Marina Llansana Rosich

socials o si els ha de promoure. No és un debat menor i el segueixo amb molt interès des que, de molt jove, remenant el Pompeu Fabra de coberta vermella que abans hi havia a totes les cases, em vaig trobar com a definició de la paraula *alcaldessa* la frase “la dona de l'alcalde”. Em vaig quedar estupefacta fins que vaig entendre que Fabra havia fet el diccionari general de la llengua catalana l'any 1932 i que la primera dona alcaldessa a Catalunya, la republicana Nativitat Yarza, va ser escollida en les eleccions del 1934. El Fabra, doncs, recollia la realitat del seu moment; no existia la paraula *alcaldessa* perquè no hi havia alcaldesses, de la mateixa ma-

nera que no existia la paraula *xip*, perquè no existien els xips.

Discrepo d'aquells qui atribueixen al lèxic la responsabilitat de posar fi a les injustícies, a les discriminacions i a tots els mals del planeta, i això inclou també el desdoblament de gènere. Estic d'acord amb la lingüista Carme Junyent: no eliminarem el masculí me dient “els i les”, de la mateixa manera que no suprimirem la propietat privada eliminant els possessius. Sisplau, no matem el missatger; el problema no és el lèxic, sinó la realitat que reflecteix. I per canviar aquesta realitat, cal anar a les estructures profundes que la provoquen.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara. Comercial: Eva Negre, Maria Àngels Taulats, Eduard Villacé i Josep Sánchez. Webs i Sistemes: Josep Madrenas. Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Comunicació: Albert París.

EL PUNT AVUI*

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00. Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala. Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Núria Astorch (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Xavier Castellón (Cultura i Espectacles), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Necrològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Ramon Buch (Disseny web), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmat (Tancament).

A la tres. Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat / @xevi_xirgo

No han estat a l'altura

Diguin el que diguin, no han estat a l'altura. La pandèmia ho ha capgirat tot, ha deixat i està deixant molts locals tancats, molts treballadors a l'atur (o sense atur), moltes famílies amb greus problemes per arribar a final de mes, i les administracions no han estat a l'altura. O no hi han estat prou. No dic que no s'hi hagin posat, que no hi hagi hagut un gran esforç per ser-hi (algunes administracions més que no pas d'altres, tot sigui dit), però la veritat és que han fet curt. Hi han fet molt, tot el que han pogut i més, perquè he vist membres del govern treure la llengua durant dies i dies, treure recursos de sota les pedres i improvisar mesures –ves quin remei– a mesura que les circumstàncies empitjoraven. Però no han fet prou. No pot ser que s'anunciïn expedients de regulació temporal que no es cobrin quan ja han passat mesos i mesos; no pot ser que s'anunciïn

“No pot ser, que s'anunciïn ERTO que no es cobren, o ajudes que no acaben d'arribar mai

ajudes que no arriben de cap manera; no pot ser que alguns col·lectius hagin de fer esforços sobrehumans per atendre els pacients –alguns mèdics però d'altres econòmics–, i no pot ser que l'administració es col·lapsi com es col·lapsa i que deixi sense atendre persones en situació d'emergència, bé sigui perquè s'han quedat sense recursos, bé sigui perquè necessiten renovar un carnet de conduir que els és imprescindible per treballar i no poden obtenir cita

prèvia, bé sigui perquè necessiten renovar uns permisos de residència que posen en perill la seva estabilitat laboral o personal. No atendre tot això és no estar a l'altura. No dic, insisteixo, que no s'hi hagin abocat esforços i recursos, hores de son i una gran voluntat, però no n'hi ha prou. No n'hi ha prou, de saber que d'Europa vindran diners, cal saber com, quan, i tocar-los. No pot ser, que a les residències hagi passat el que ha passat, i que hi hagi aquest degoteig d'anul·lacions de visites programades arreu. O aquest desgavell i aquestes contradiccions a l'hora de prendre decisions. Si mig milió de ciutadans han hagut de passar per Creu Roja a demanar ajuda per sobreviure, una situació que la mateixa entitat troba insòlita, és que no han estat a l'altura. Potser és tan simple com que, davant la magnitud de tot plegat, no s'hi podia estar. I que som tots plegats, que no hem estat a l'altura.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Bartomeu, dimissió

■ El president del FC Barcelona, Josep Maria Bartomeu, tenint en compte el cúmul de despropòsits comesos durant el seu inacabable mandat, té motius més que suficients per dimitir. Sobretot ara, que més de vint mil socis han donat suport a la seva moció de censura.

Un dels seus principals errors va ser permetre que es jugués el partit de futbol Barça-Las Palmas al Camp Nou l'1 d'octubre del 2017, amb la violència que va existir arreu de Catalunya per part de les forces de seguretat de l'Estat, quan ciutadans i ciutadanes de totes les edats, pacífics i indefensos, anaven a votar. Imatges que, per cert, van fer la volta al món... Poc després, el desembre del 2017, amb motiu del Barça-Madrid, Tsunami Democràtic havia programat actes de protesta, que haurien tingut un ampli ressò a causa del gran poder de convocatòria d'aquest partit. Doncs bé, la junta del Barça no sols no hi va col·laborar, sinó que va posar tots els entrebancs i bastons a les rodes que va poder i més. I en conseqüència la protesta va ser un fracàs.

I podríem parlar de tantes coses més... Com la manera com el club va acomiadar l'entrenador Ernesto Valverde o algun jugador important de la plantilla, com ara Luis Suárez, el *Barçagate*, la mala relació del president amb el millor jugador del món, Leo Messi, que si no va arribar a marxar va ser un miracle...

Aquest president i aquesta junta, pel bé del Barça, cal que toquin el dos com més aviat millor...

FRANCESC GIFREU I JOVÉ
Sant Joan Despí (Baix Llobregat)

Exposició 'Feminista havies de ser'

■ Sabíeu que el nombre de trucades per agressió i maltractament a dones ha augmentat un 88% durant la pandèmia? De veritat, aquesta és una dada molt preocupant. Diverdres dia 2 d'octubre vaig visitar amb una amiga l'exposició gratuïta *Feminista havies de ser* al Palau Robert de Barcelona. És un espai molt creatiu de reivindicació del feminisme i de crítica a les desigualtats que patim les dones en ple segle XXI. Espais així són molt i molt necessaris avui dia. Per sentir que no estem soles. Per conscienciar-nos de la necessitat de revertir aquesta situació. I per exigir a les institucions que posin fil a l'agulla d'una vegada. Us recomano moltíssim que hi aneu. La podeu visitar fins al 29 de novembre. No us la perdeu!

MAR CORTÉS
Gavà (Baix Llobregat)

Sísif
Jordi Soler

De reüll. Gemma Busquets Tamara Carrasco i el nom de la dona

Segurament la frase més cèlebre de l'escriptora Virginia Woolf, i que podríem estampar en una camiseta, és la que, fent referència a la història de la literatura, diu el següent: "Anònim, que tants poemes va escriure sense signar, m'aventuro a pensar que era una dona." Silenci i foguera. I en el cas de Tamara Carrasco García, a més, amb una clara voluntat manipuladora per part de l'Estat. Dimarts, quan es va saber l'absolució, el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) va

El TSJC va obviar el nom de Tamara Carrasco el dia de la seva absolució

obviar el nom i cognom en la piulada, en castellà, a Twitter: "El juzgado penal 25 de Barcelona absuelve a una mujer de Viladecans a la que se juzgó por un delito de desórdenes públicos." La "dona de Viladecans" els va contestar, recordant el nom i cognom i uns petons irònics. Silenci i foguera, segles enrere i ara. Els mitjans espanyols s'hi van acarnissar amb un linxament públic, atiant el foc a la plaça major, clamant el nom i cognom ben alt, quan va ser detinguda i acusada de terrorisme i sedició. Ja absoluta, passa a ser "la dona de Viladecans" jutjada per desordres públics. Amb la indiferència i el menysteniment, han volgut apagar la foguerada. Però a la bruixa ja l'havien cremat. Divendres, en la connexió amb La Sexta, els manifestants de Barcelona van reclamar a Ferreras una disculpa a Tamara. Silenci.

Les cares de la notícia

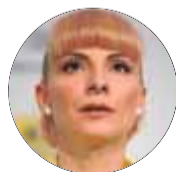

ESCRITORA

Marta Orriols

Amb ulls de dona

Dolça introducció al caos és una d'aquelles publicacions que només es poden fer des de la perspectiva femenina. Una novel·la que s'endinsa en les pores i els desitjos d'un embaràs imprevist i en la qual desgrana les emocions i conflictes dins la parella.

ACTRIU

Najwa Nimri

El paper escaient

La coneguda actriu ha rebut el gran premi honorífic de la 53a edició del festival de Sitges per una trajectòria sòlida en el món del cinema i de la televisió en què, gairebé sempre, ha acabat fent paper de dolenta. Un reconeixement merescut per un currículum dilatat.

PRESIDENTA DE LA COMUNITAT DE MADRID

Isabel Díaz Ayuso

No s'ho mereixen

Els sainets sense sentit de la presidenta madrilenya són de traca. Després d'aconseguir que un jutge anul·lés les limitacions de mobilitat que ella mateixa va demanar, va ser ella mateixa qui va limitar-la per no propagar la Covid.

Nacional

Aragonès situa la monarquia en el passat

El president en funcions fa una crida a recuperar l'esperit de l'octubre del 2017

Es dispara el risc de rebrot de la Covid-19 a Catalunya

Poblacions com Salt, Puigcerdà i Matadepera ja superen el límit de 1.000 punts

SEGUIMENT SEGUIMENT1

Adeu als grans mítings de campanya

SEGURETAT • Els partits no renuncien als actes electorals amb públic tot i la pandèmia, però amb limitacions d'aforament **HIBRIDACIÓ** • Planifiquen trobades de petit format retransmeses en línia **PRÈVIA** • El confinament, la presó i l'exili brinden rodatge telemàtic

Emili Bella
BARCELONA

Adeu als mítings multitudinaris i als autocars amb militants vinguts de tot arreu amb l'entrepà pagat. Els partits preparen una campanya electoral amb actes de petit format i amb connexions telemàtiques per adaptar-se a la situació de pandèmia durant la campanya del febrer. No renuncien, però, a la participació de la militància, de simpatitzants, curiosos i motivats en alguns mítings, això sí, seguint les normes de seguretat de distància, mans i mascareta. I que corri l'aire. Els equips de campanya preveuen organitzar més actes a l'aire lliure, malgrat el fred que pugui fer al febrer, bo i recordant que en les darreres eleccions al Parlament, en desembre, públic i candidats ja es van haver d'abrigar.

Encara que la frontera entre la campanya i la pre-campanya és difusa, tots els partits coincideixen a veure encara el sentit a organitzar dues setmanes de trobades, reunions i parlaments abans de cantar el vot. Per a les organitza-

Les frases

“Hem de poder fer política on nosaltres entenem que es fa, que és al carrer”

Maria Rovira
PORTAVEU DEL SECRETARIAT NACIONAL DE LA CUP

“És evident que les imatges clàssiques dels mítings amb els militants suant tots junts no podran ser”

Eva Granados
CAP DE CAMpanyA DEL PSC

“Nosaltres no farem ni un 8 de març ni un Perpinyà”

Nacho Martín Blanco
CAP DE COMUNICACIÓ DE CIUTADANS

cions polítiques és un moment important per connectar amb les pròpies bases. “Una part fonamental de les campanyes és el contacte amb la militància, en què es generen unes complicitats i dinàmiques positives, que en aquesta situació difícilment es donaran”, admet el secretari de comunicació de Ciutadans, Nacho Martín Blanco. La formació taronja preveu trobades en espais oberts, actes telemàtics, reunions amb sectors econòmics, socials i polítics i mítings amb una limitació d'aforament considerable. “La nostra voluntat és que quan hàgim de fer un acte amb més gent, tampoc multitudinari, però sí amb més gent, serà a l'aire lliure. D'actes multitudinaris ja donem per fet que no en podem fer, no farem ni un 8 de març ni un Perpi-

nyà”, descarta.

El coordinador de comunicació d'En Comú Podem, David Cid, coincideix que cada vegada el vot es decideix més tard i és més volàtil, especialment entre les generacions joves, que es decideixen més a última hora, en la jorna-

El sector cultural i la Diada obren camí als nous formats de campanya

da de reflexió o fins i tot el mateix diumenge. “Les campanyes serveixen”, resol Cid, que no augura, ni de bon tros, que tota la campanya sigui *on line*, sinó que també compta que hi hagi presència al carrer i debats sense públic retransmesos per internet.

“El sector cultural ens ha donat moltes pistes de com es poden fer actes amb totes les mesures de seguretat”, explica Cid. A l'hora de posar-hi imaginació, els comuns han posat en marxa una campanya de difusió de mascaretes relacionada amb la defensa del sistema públic de salut i han esgotat un primer estoc de 12.000 unitats.

Experiència

No es parteix de zero. Pel confinament i, en el cas de Junts per Catalunya i d'ERC, per la presó i l'exili dels seus màxims dirigents, les organitzacions polítiques tenen experiència a l'hora d'organitzar mítings amb connexions telemàtiques. En les eleccions espanyoles ja es van fer rodes de premsa i actes electorals des de Lledoners i Brussel·les i fins i tot

connexions entre la presó i l'exili. De fet, JxCat va començar a dissenyar el seu congrés quan encara no hi havia pandèmia preveient la possibilitat de fer-lo de manera telemàtica i al final es va celebrar el 100% *on line*.

Cadascú s'adaptarà a la situació epidemiològica que hi hagi al febrer. ERC es planteja organitzar mítings reduïts similars a les presentacions que aquests dies fa del llibre d'Oriol Junqueras i Marta Rovira, *Tornarem a vèncer (I com ho farem)*, “interior entre setmana i exterior el cap de setmana”. Sergi Sabrià, que viurà les

seves vuitenes eleccions com a cap de campanya republicana, avança que es preparen per a tots els escenaris i, lògicament, treballen per reforçar la part de xarxes socials i transmissions en directe. “El més important és que el missatge pugui arribar a tothom, és més fàcil amb mítings que sense, però, si no, intentarem enviar un missatge cada dia per altres mitjans. Hi posarem inventiva perquè tothom tingui la informació i pugui escollir de la millor manera. Al final té molta importància quanta gent va als mí-

Continua a la plana 6

L'APUNT

Un 'amor' no correspost

Marga Moreno

Alguns, no sabem si ingenus, cecs o cíncics, asseguruen que la visita del rei divendres va ser per demostrar algun tipus d'afecte del monarca cap als seus súbdits del nord-est de la pell de brau. La realitat és que tot l'artifici que acompanyava aquest viatge va ser un acte d'autoafirmació, un marcatge de territori per confirmar públicament que encara regna en un país díscol com el nos-

tre. La prova d'això últim: el blindatge policial, amb francitadors inclosos, al voltant del líder d'una institució anacrònica, convidat i amanyat pels estaments més bons minyons de la societat. Fins i tot si donéssim la raó als qui encara creuen en l'estima incondicional de la corona per Catalunya, tothom sap que quan un no és correspost, el més digne és marxar.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Acte electoral del PP i Ciutadans a Vitòria, durant la campanya electoral basca, a l'aire lliure i amb distància ■ EFE / D.A.

Portar el vot des de casa i que no hi hagi apoderats

E.B.
BARCELONA

El govern ha creat un grup de treball per sospesar quines mesures suggerides en un dictamen encarregat per Quim Torra a la comissió jurídica assessora es poden posar en pràctica durant la campanya electoral i la jornada de votació, entre les quals hi ha un augment del nombre de col·legis i meses, la supressió de la comunicació de dades de participació i de resultats provisionals i les recomanacions de dur la papereta des de casa i que els partits i coalicions electorals descartin el nomenament d'apoderats.

L'administració, d'acord amb les seves disponibilitats pressupostàries i logístiques, podria procedir a l'enviament als domicilis de la totalitat de les paperetes i del sobre, una mesura reivindicada per alguns partits que no s'ha acabat d'implantar mai. En qualsevol cas, es tracta de propostes que no requeririen cap canvi legislatiu, a diferència de reservar franges horàries de

votació per a persones vulnerables, en quarantena o pendents de prova diagnòstica durant les primeres hores de la jornada electoral, interrompre les votacions per dur a terme tasques de desinfecció o establir una modalitat de vot per correu per als electors afectats per un eventual confinament territorial o quarantena. En aquests casos, caldria una llei electoral, encara que sigui parcial, igual com per allargar els horaris de votació, establir més d'una jornada de votació o desplaçar urnes a l'accés exterior del col·legi electoral per a l'exercici del vot per a determinats electors.

A part de dur la mascareta obligatòria, en les eleccions al País Basc calia desinfectar-se les mans a l'entrada dels punts de votació i dipositar el document d'identitat en una safata perquè no hi hagués contacte amb els membres de la mesa, que s'asseien amb un metre i mig de separació entre ells. D'altra banda, també es va ampliar el nombre de col·legis electorals.

Un Tiguan?
Un T-Roc?
Un T-Cross?
I només 1 any?

Flex Renting

Condueix un SUV de Volkswagen durant un any. I després... ja veurem!

- Assegurança, manteniment i assistència en carretera
- Una única quota mensual

Oferta Volkswagen Renting S.A. per a un Volkswagen Tiguan Edition 1.5 TSI 96 kW (130 CV). Termini 48 mesos. 48 quotes de 307,84 € (IVA inclòs). Entrada: 5.056,51 € (IVA inclòs). Quilometratge: 10.000 km/any. Inclou manteniment, reparacions i assegurança a tot risc sense franquícia. No inclou canvi de pneumàtics. Per a altres versions o equipaments, consulta el teu Concessionari Volkswagen. Oferta vàlida fins el 31/10/2020 excepte variació en les condicions del preu del vehicle. Consum mitjà WLTP (l/100 km): 5,9. Emissió de CO₂ WLTP (g/km) (NEDC) de: 147 (134). Model visualitzat: Volkswagen Tiguan amb opcionals. Sense cost de cancel·lació a partir de 12 mesos aportant una entrada inicial mínima de 2.475,97 € amb una quota mínima de 367,13 € (en funció de l'entrada i la durada). Imports IVA inclòs. Oferta vàlida per a la gamma SUV Volkswagen (Tiguan, T-Roc i T-Cross). Consulta les condicions al teu concessionari.

Autopodium

Girona, Figueres,
Sant Feliu de Guixols,
Mont-Ras, Olot,
Lloret de Mar
www.autopodiumvw.com

SEGUIMENT SEGUIMENT1

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Campanya somorta

GALÍCIA • Molts actes de petit format amb poc públic i més interès pels debats televisius **PAÍS BASC** • Sense mítings, els partits deixen d'exhibir la seva força, l'abstenció marca rècord històric i 200 persones queden sense votar per haver donat positiu

Emma Ansola
BARCELONA

Galícia i el País Basc són les dues úniques comunitats autònomes que ja han celebrat eleccions enmig d'una pandèmia i saben què és anar a votar envoltats de fortes mesures de seguretat sanitària. Aquelles dues eleccions celebrades al juliol també van deixar una marca comuna: indiferència ciutadana i grans nivells d'abstenció, no sense abans provocar un cert sacseig quan es va prohibir el dret a vot a totes aquelles persones que o bé havien donat positiu en el test de Covid-19 o bé havien d'estar confinades a casa. Tot i la polèmica, la mesura decretada tant pel govern gallec com pel basc va rebre l'aval de les juntes electorals de cada comunitat.

Els presidents, i llavors també candidats, Alberto Núñez Feijóo i Iñigo Urkullu van convocar els ciutadans a les urnes al juliol, un cop va decaure l'estat d'alarma. Les mesures de seguretat, però, continuaven a primera línia de la vida política i social dels ciutadans, tenyida, a més a més, amb els primers efectes de la crisi econòmica. En aquell escenari, tant la campanya electoral com les eleccions es van fer entrar amb calçador.

Nombrosos actes arreu del territori, però de molt petit format. Aquest va ser el tret distintiu de l'última campanya electoral gallega, segons explica el periodista de la ràdio i la televisió gallegues Alberto Rivera. Treballar en aquelles condicions, però, va ser "esgotador", admet aquest periodista, a causa de les corredisses per arribar a temps als mítings i els centenars de quilò-

El president Iñigo Urkullu i Alberto Núñez Feijóo, del País Basc i Galícia, el dia de les eleccions, el juliol passat ■ EFE

metres que havien de fer cada dia. Es van suprimir els actes amb la ciutadania per evitar encaixades de mans, cops a l'esquena i petons a les criatures. Els pocs actes es limitaven a reunions de petit format, i l'audiència estava integrada bàsicament per càrrecs electes i orgànics del partit. El control de temperatura, el rentat de mans amb gel desinfectant i l'ús de mascareta estaven a l'ordre del dia abans d'entrar als mítings. Paral·lelament, l'interès de la ciutadania era pràcticament inexistent, tal com després es va fer palès en les enquestes i en el resultat de les eleccions. A Galícia es va registrar una abstenció del 51,03%.

A la por pel risc de contagi, s'hi afegia la falta d'expectatives que generaven les eleccions, el resultat de les quals era del tot previsible, amb el candidat del PP i president, Alberto Núñez Feijóo, com a clar vencedor. La propaganda era pràcticament inexistent, la publicitat es va reduir i els cartells dels candidats arribaven amb comptagotes.

"Atípic", "descafeïnada" i "trista" van ser alguns dels termes més emprats pel periodista de la ràdio i la televisió basques (ETB) Julen Etxebarria. "No hi havia mítings multitudinaris i els partits no van poder exhibir la seva força", recorda. "Tothom estava pendent del coro-

53%
d'abstenció va registrar el País Basc en les eleccions del juliol del 2020.

51%
d'abstenció va registrar Galícia en les eleccions del juliol del 2020.

navirus", hi afegia. Al País Basc, la situació era molt complexa; es va retirar el dret a vot a 200 persones perquè estaven contagiades o tenien símptomes i es recomanava portar la papereta de casa, la qual cosa suposava un greuge respecte als partits que havien decidit no distribuir correu. Etxebarria també recorda la sensació d'incertesa per la novetat que comportava tota aquella situació. I, com a Galícia, el resultat era tan previsible que no va afegir cap impuls a la participació. Al contrari, l'abstenció va ser històrica: el 53% de la ciutadania amb dret a vot no va acudir a les urnes. ■

Ve de la plana 5

tings, però també quin missatge llances", reflexiona.

Igual com s'observa al Parlament amb escons buits entre els diputats, també s'afeguen pavellons amb cadires distanciades. "És evident que les imatges clàssiques dels mítings en què estan tots els militants suant tots junts no podran ser", constata la directora de campanya del PSC, Eva Granados. Els socialistes apostaran igualment pel petit format, l'aire lliure i

la digitalització. "Hem intensificat la no presència durant tot el confinament, hem pogut fer congressos telemàtics i formats híbrids i l'executiva ja la fem així. Preveiem actes amb poc públic perquè al final es tracta de mantenir les distàncies", recorda Granados, que, per sobre de tot, espera que l'entesa entre els grups i les juntes electorals faci possible que tothom tingui garantit poder anar a votar.

En les eleccions gallegues i basques, les primeres de l'Estat espanyol que van tenir lloc en pandè-

mia, el 12 de juliol, no van poder exercir aquest dret els positius per coronavirus ni els que tenien símptomes com ara tos o febre i esperaven el resultat de les proves, una decisió dels dos governs que tenia l'aval de la junta electoral i va ser ratificada pel Tribunal Suprem. Es calcula que unes 500 persones es van quedar sense votar. En països com Corea del Sud, en canvi, van incentivar l'enviament de paperetes per correu perquè ningú veïés vulnerat el dret a vot. A França van potenciar la recollida del vot en

el domicili per agents policials, a Israel els contagiats votaven en locals separats i a Pennsilvània es va generalitzar el vot per correu. "Hem de transmetre que votar és segur, hi ha d'haver la màxima participació amb la màxima seguretat", adverteix Granados.

Molta descentralització
"L'Onze de Setembre ja vam evidenciar que malgrat les mesures sanitàries i de seguretat es podia continuar ocupant l'espai públic per política i en aquesta direcció caminem

de cara a la campanya", avisa la portaveu del secretariat nacional de la CUP, Maria Rovira.

Els anticapitalistes planifiquen actes de petit format i molta descentralització i, és clar, en streaming perquè el missatge pugui arribar a tothom. "Això no treu que nosaltres farem moltes parades, farem carrer per poder parlar de tu a tu amb la gent, ho mantindrem, però sempre garantint les mesures de seguretat", assegura Rovira, que destaca que el contacte amb la gent forma part de la ma-

nera de fer política de la CUP: "Fem allò que ja fem normalment de manera potser més accentuada. Hem de poder fer política on nosaltres entenem que es fa, que és al carrer", sentència. Aquest cap de setmana, el partit ja ha previst una vintena d'actes descentralitzats per explicar la seva proposta política. Tanmateix, en la mesura del possible, la CUP intentarà organitzar també actes més grans en què hi hagi garantida la seguretat i, per tant, en què participi menys gent del que seria habitual. ■

SEGUIMENT **SEGUIMENT1**

El líder de JxCat, Carles Puigdemont, i el candidat 'in pectore' d'ERC, Pere Aragonès. A sota, la probable candidata del PDeCAT, Àngels Chacón, i el diputat de la CUP Carles Riera ■ ACN / M.L. / EFE

La campanya més llarga

DIVIDITS • JxCat parteix de zero sense drets electorals pel plet amb el PDeCAT, malgrat que podrà utilitzar el nom fins a les eleccions **A PUNT** • Aragonès, Iceta, Carrizosa i Albiach escalfen motors, mentre la CUP busca candidat **SEPARATS** • L'unionisme no concreta acords electorals per concórrer junts a les urnes

Emili Bella
BARCELONA

El final abrupte de la presidència de la Generalitat ha abocat la política catalana a quatre mesos d'interinatge fins a les eleccions del febrer, un període que esdevé a la pràctica una llarguíssima campanya electoral. Ara per ara, l'únic cap de llista que repeteix és Miquel Iceta.

Ciutadans, a dit

El partit guanyador de les últimes eleccions al Parlament té un horitzó electoral bromós. Després de la marxa d'Inés Arrimadas, el febrer

de l'any passat, per fer el salt al Congrés i estavellar-s'hi al novembre passant de 57 a 10 diputats, Lorena Roldán va ser proclamada candidata a la presidència de la Generalitat el juliol següent en unes primàries en què va obtenir 993 vots (el 86% dels emesos). La portaveu de la formació, però, no va agafar les regnes prou fort, ja que el candidat serà finalment Carlos Carrizosa, designat l'agost passat a dit per la direcció. El diputat va agrair a Roldán el pas al costat per afavorir "una coalició constitucionalista a Catalunya". Ciutadans lluitarà perquè no es reproduïxi al Parlament la desfeta electoral del

Congrés. En aquest sentit, li podria anar bé una aliança amb el PP, que actualment és l'últim partit a la cambra però té perspectives de créixer, una fórmula que les dues forces van posar en pràctica al País Basc amb els rols invertits. En tot cas, Ciutadans insisteix que la coalició hauria d'incloure el PSC, que ho descarta. "Continuen obertes les converses, per nosaltres no quedarà", asseguren fonts del partit taronja.

Junts, separats

Junts per Catalunya i el Partit Demòcrata estan cridats a anar separats a les urnes. Els dos partits han

2

de novembre. És el dia que el Partit Demòcrata proclamarà el seu cap de llista.

7

de novembre. És quan Junts per Catalunya té previst aprovar el seu reglament de primàries.

posat en marxa els seus processos de primàries. El PDeCAT proclamarà el seu cap de llista el 2 de novembre i, de moment, el nom que agafa més força és el de l'exconsellera Àngels Chacón. JxCat aprovarà el seu reglament de primàries el cap de setmana dels dies 7 i 8 de novembre, després, per tant, que el PDeCAT esculli el seu cap de cartell. Sobre la possibilitat que encara hi pugui haver algun pacte electoral, el president del PDeCAT, David Bonvehí, assegurava fa uns dies que no està previst: "Nosaltres no fem política-ficció. La realitat és la que és. Ens presentarem a les eleccions." De converses formals no n'hi ha -d'informals, sempre- i tot s'encamina cap a la bifurcació. JxCat no ha aclarit si Carles Puigdemont es presentarà i ja hi ha diversos dirigents que han anunciat que se sotmetran a les primàries, com la cap de files al Congrés, Laura Borràs, o el conseller en funcions Damià Calvet. En qualsevol cas, tècnicament es tracta d'una formació nova i el plet amb el PDeCAT fa que no disposi dels drets electorals. El candidat es perdrà els debats als mitjans públics. Això sí, podrà utilitzar la marca en campanya, ja que la pròxima vista judicial per la qüestió del nom serà posterior a les eleccions. D'altra banda, David Bonvehí va negar dimecres que explorava la possibilitat d'una aliança amb l'escindit Partit

El cap de cartell de Ciutadans, Carlos Carrizosa, i el primer secretari del PSC, Miquel Iceta. A sota, la candidata dels comuns, Jéssica Albiach, i el del PP, Alejandro Fernández ■ ACN / EFE

Nacionalista de Catalunya, de Marta Pascal, hagi estat mai sobre la taula, "ni ho està a hores d'ara".

ERC, amb Aragonès 'in pectore'
ERC encara no ha convocat el consell nacional que desencadenarà el procés per proclamar formalment el vicepresident en funcions de president de la Generalitat, Pere Aragonès, com a candidat, ungit des de fa mesos pel president del partit, Oriol Junqueras, empresonat a Lledoners. El president del Parlament, Roger Torrent, ja va descartar al gener presentar batalla. Demòcrates, que va concórrer amb ERC en les anteriors eleccions, va aprovar al congrés del partit la setmana passada que intentarà articular un front amb totes les forces polítiques que portin al seu programa aixecar la suspensió de la DUI. "Si ningú més està per això, doncs anirem sols", asseguren des de la formació d'Antoni Castellà.

El PSC, amb l'incombustible Iceta
No hi ha cap dubte que el candidat del PSC serà Miquel Iceta. Si n'hi havia algun, el mateix primer secretari socialista es va encarregar de dissipar-lo aquesta setmana. "Que jo sàpiga, mai no hi ha hagut cap dubte sobre qui serà el candidat del PSC", va assegurar en una entrevista a TV3. D'aquesta manera tallava d'arrel qualsevol especu-

lació sobre la possibilitat que el ministre de Sanitat i secretari d'organització del partit, Salvador Illa, el pugui reemplaçar. De fet, Iceta, diputat al Parlament des del 1999, creu que ell com a candidat és millor que Illa perquè el ministre és "molt útil al govern d'Espanya". El líder socialista, a qui Sánchez va proposar com a president del Senat però el Parlament el va vetar, va avançar que el partit celebrarà primàries al novembre. Iceta descarta un acord postelectoral amb els partits que vulguin un referèndum d'independència i també rebutja un "govern de fronts", en referència a un eventual tripartit unionista amb Ciutadans i el PP.

D'altra banda, Units per Avançar, de Ramon Espadaler, que el

El socialista Miquel Iceta és l'únic candidat que a hores d'ara repeteix com a cap de llista

21-D es va presentar amb el PSC, reunirà dimarts l'executiva per convocar un consell nacional per aprovar el mecanisme d'elecció de candidats i debatre "les prioritats i els límits a l'hora d'establir formalment converses amb altres". "Parlem amb tothom però no estem negociant amb ningú en aquests moments -recalca Espadaler-. Tenim

clar que anirem a les eleccions, i el més probable és que hi anem en coalició o aliances."

En Comú Podem, sense "Catalunya"
Catalunya en Comú Podem parteix amb l'avantatge que fa mesos, al març, just abans de la pandèmia, que va proclamar Jéssica Albiach com a candidata a les eleccions després d'un procés de primàries. La resta de la candidatura es configurarà en els pròxims mesos per arribar a Nadal amb les llistes a punt. La formació treballa ara per donar a conèixer la candidata, ja que, malgrat que ja va ser diputada la legislatura anterior amb Catalunya Sí Que es Pot i presidenta del grup dels comuns des del setembre del 2018 -quan va substituir Xavier Domènech-, és la primera vegada que es presenta com a cap de cartell. Aquest cop el partit d'Ada Colau concorrerà com a En Comú Podem, sense "Catalunya" al davant.

La CUP, sense candidat
La CUP té un sistema particular d'escollir candidats. Una comissió de llistes, formada per militants de tot el territori, membres del secretariat nacional i del grup parlamentari, s'encarrega de fer una proposta a partir de noms que posen sobre la taula les assemblees territorials. Aquest cap de setmana celebra els anomenats "nodes", unes trobades territorials per pre-

36

escons va obtenir el 2017 Ciutadans, primera força al Parlament. En les eleccions espanyoles del novembre passat, la formació taronja es va estavellar amb una caiguda de 57 a 10 diputats. El partit lluita per minimitzar la previsible davallada a la cambra catalana.

sentar la proposta política que s'està desenvolupant a diversos agents polítics i socials i obrir-la a debat. Després d'aquest procés i a partir del retorn que es tingui d'aquestes organitzacions, s'elaborarà una proposta de llistes que ratificarà la militància. El calendari exacte encara no està tancat. En qualsevol cas, estatutàriament, el cap de files actual, Carles Riera, podria repetir a la llista, i no es descarta la recuperació de David Fernández com a número 1.

El PP, anticacau

El president del PP, Alejandro Fernández -que rellevarà Xavier García Albiol com a cap de llista-, no tanca la porta del tot una entesa amb Ciutadans i el PSC perquè la data de les eleccions és molt llunyana, però no és partidari d'una coalició. "Coalició és barrejar les sigles PSC-PP, els electors podrien tenir un cacau important. Em sembla una frivolidat per part de Ciutadans plantejar una coalició en aquests termes. Una altra cosa és col·laborar", va afirmar recentment en una entrevista a TV3. Fernández també té "dubtes seriosos" sobre com interpretaria l'electorat unionista una coalició formada només per Ciutadans i el PP, entre altres motius perquè els d'Inés Arriadas en els darrers mesos estan "molt més a prop del PSOE que no pas del PP". ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Aragonès: “Ens vam treure el rei de sobre l'1 i el 3 d'octubre”

■ El president en funcions va recordar el discurs en què Felip VI va donar el vistiplau “als atacs a la gent de les escoles” ■ Carrizosa nega que els republicans tinguin prou força per deposar el monarca

Redacció
BARCELONA

El vicepresident en funcions de president de la Generalitat, Pere Aragonès, va fer al·lusió ahir al monarca espanyol, l'endemà de la visita que Felip VI va fer a Barcelona. Per Aragonès, la monarquia ja forma part del passat a Catalunya, on, va apuntar, “tenim molt clar que no sols no tenim rei, perquè ens el vam treure de sobre l'1 i el 3 d'octubre, sinó que volem ser amos del nostre destí”.

Durant la presentació a Vilanova i la Geltrú del llibre *Tornarem a vèncer*, del president d'ERC, Oriol Junqueras, i la secretària general del partit, Marta Rovira, el president en funcions va recordar l'aparició del monarca a la televisió el 3 d'octubre del 2017, quan Felip VI “va deixar molt clar que ens volia continuar tenint com a súbdits” i, va agregar Aragonès, “va donar el segell reial a l'«A por ellos» que s'havia convertit en porres i atacs a la gent de les escoles”. “En el joc de la força –va prosseguir– ens envien guàrdies civils, policies nacionals, fiscals, la cúpula judicial alineada amb la dreta, el rei..., tots allà.”

En la seva al·locució, Aragonès es va esplanar també en clau electoral so-

Manifestants en una de les protestes per la visita del rei Felip VI, divendres, a Barcelona ■ JUANMA RAMOS

bre el rumb que cal seguir a partir d'ara. A més de recordar que Catalunya ha de ser “responsable de les decisions que afecten el seu dia a dia”, va apuntar que, per ERC, “guanyar no és guanyar unes eleccions”, sinó “aconseguir la independència” per “tenir la millor caixa d'eines perquè la gent visqui millor”.

En aquest sentit, l'ara president i responsable econòmic català, va fer una crida a “recuperar la complicitat entre el carrer

i les institucions”, que, va insistir, va ser “una de les claus de l'èxit de l'1-O”.

“Quan juguem al joc de la democràcia –va afegir Aragonès– som forts: per això l'1 d'octubre anava d'urnes i paperetes, i per tant aquí és on hem de ser més forts, hem de sumar àmplies voluntats, molts més dels que som ara”, va reclamar, abans de reblar que els catalans “volem ser independents, que és l'única manera que deixarem de ser independentistes”.

D'altra banda, el líder de Cs al Parlament, Carlos Carrizosa, va carregar ahir contra els qui van rebutjar la presència del rei afirmant que “els republicans no tenen la força necessària per deposar la monarquia”. En una entrevista a l'ACN, el líder de l'oposició a lloar el viatge del cap d'Estat espanyol a Catalunya i va alertar que “l'aliança independentisme-populisme d'esquerres ens donarà anys de crits i de soroll, però no poden fer res més que cridar i fer soroll”.

Lleida rebutja l'emèrit
El ple de la Paeria de Lleida va avalar retirar els reconeixements al rei emèrit que hi ha a la ciutat, com ara el nom de vies públiques, edificis o centres for-

La frase

“Volem ser independents, que és l'única manera de deixar de ser independentistes”
Pere Aragonès

VICEPRESIDENT EN FUNCIONS DE PRESIDENT DE LA GENERALITAT

matius. El paer en cap, Miguel Pueyo, va anunciar que la setmana vinent es retirarà el bust de Joan Carles I del saló de sessions per traslladar-lo a l'Arxiu Arqueològic d'Aubarés. El ple, que també va refusar la sentència “grotesca i desproporcionada” que inhabilita Quim Torra, va manifestar “el rebuig al sistema monàrquic espanyol, que presenta sòlids indicis de corrupció i és hereu del franquisme”, i va expressar el suport a qualsevol iniciativa “per denunciar l'opacitat de la monarquia”.. ■

Noves mobilitzacions dels CDR

En línia amb les protestes dels últims dies, els Comitès de Defensa de la República (CDR) han convocat una mobilització a la plaça Urquinaona de Barcelona per a dimecres vinent, a les vuit del vespre, coincidint amb el primer aniversari de la sentència del Tribunal Suprem que va condemnar els líders independentistes. “Sentenciem-los” serà el lema que els CDR utilitzaran

en la protesta, segons van difondre ahir a través de les xarxes socials. Es dona la circumstància que el partit d'extrema dreta Vox ha presentat una denúncia a Barcelona contra els CDR per delictes contra la corona, per les protestes de divendres, en les quals, van argumentar, “es va guillotinar una foto de Felip VI i va aparèixer a terra un cap de porc amb una corona”.

La JNC es desmarca de la decisió del PDeCAT de concórrer en solitari

Redacció
BARCELONA

La Joventut Nacionalista de Catalunya (JNC) es desmarca de la decisió del Partit Demòcrata de presentar-se en solitari a les pròximes eleccions al Parlament. En un comunicat, han volgut deixar clar que la JNC no comparteix la

decisió d'activar els mecanismes per escollir els candidats en primàries i retreu que el partit de David Bonvehí hagi “renunciat a la unitat electoral” de l'espai sense haver consultat la militància sobre cap de les propostes d'encaix amb Junts per Catalunya, el nou partit de Carles Puigdemont.

La secretària general de les joventuts, Judith Toronjo, i el president del consell nacional, Albert Pérez, proposen la celebració d'un consell nacional extraordinari per ratificar el trencament del protocol de relacions entre la JNC i el PDeCAT, ja que “ha patit incompliments reiterats per part

del partit i que s'han intensificat en les últimes setmanes”.

En cas que aquesta proposta rebí el suport majoritari del consell nacional, s'organitzarà una consulta vinculant a tota la militància per decidir la participació en les pròximes eleccions “i a qui dirigir” el suport de la JNC. ■

David Bonvehí és el president del PDeCAT ■ JOSEP LOSADA

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

OPINIÓ

Quim Torra

131è president de la Generalitat de Catalunya

Una de les ja cèlebres urnes que es van fer servir per votar en el referèndum, el dia 1 d'octubre del 2017, abans d'obrir els col·legis electorals ■ ANDREU PUIG

Perquè tenim la raó i perquè tenim la força

Aquests dies tenim més presents que la resta de l'any els fets de l'octubre del 2017. El referèndum (amb totes les fites prèvies), els cops violents de la policia espanyola i la Guàrdia Civil, la resistència heroica de la ciutadania als col·legis, l'aturada de país del 3 d'octubre amb una mobilització inèdita al nostre país, el ple del 10 d'octubre com una generosa oportunitat per a una sortida pactada del conflicte, la declaració parlamentària del 27 d'octubre, amb les anades i vingudes dels dies previs... Tot això i més coses que ara no pertoca detallar ens venen al cap aquests dies, ara que ja en fa tres anys.

I és en el record i la commemoració que acostumem a fer balanç. És aleshores quan mirem d'extreure lliçons apreses i aprofitar l'avinentsa per a l'autocrítica. Tot, si es fa de bona fe, a fi d'afrontar els desafiaments i els propòsits que vindran amb la motxilla més ben equipada.

Un dels objectius centrals de la repressió –a qualsevol racó de món i a Espanya també– és fer

regular l'adversari o el dissident en la seva reivindicació. És a dir, que deixi de dedicar el seu esforç i atenció a la causa política original i els dediqui a reivindicar qüestions més bàsiques i fonamentals. Per posar-ne un exemple gràfic, és com si hom reivindicués una bona calefacció i bons tancaments de les parets de casa, i la persona en qüestió passés aleshores a exigir un sostre on dormir.

En el cas nostre, dels independentistes, vam passar de voler construir una República lliure, pròspera i justa, exercint el dret d'autodeterminació, a demanar la llibertat dels presos i el retorn dels exiliats, i a pidolar una taula de diàleg que es presenta sempre sense continguts. D'atènyer el somni, a demanar que ningú no passi tres anys a la presó per haver-se enfilat dalt d'un cotxe. D'exercir l'autodeterminació d'un poble apoderat, a demanar amb les mans buides una reunió per dialogar sense cap garantia de res. Si bé encara hi ha una voluntat obstinada de moltíssima gent

–al carrer, a les institucions i a les entitats– d'avançar decididament (com diria Estellés), és cert que la por ha fet forat i no permet avançar col·lectivament com s'havia fet abans de la tardor del 17. Per tant, recuperar el

La por ha fet forat i no permet avançar col·lectivament [...]. No permetre que les conseqüències de l'acció repressiva frenin l'avenç de la República és un dels propòsits que ens hem de fer

carril de la República i no permetre que les conseqüències de l'acció repressiva en frenin l'avenç és un dels propòsits que ens hem de fer d'ara endavant.

Una altra lliçó que podem extreure d'aquest període viscut del referèndum ençà és que el conflicte i la repressió poden portar també a una frustració

que ens aboqui a la batussa interna. Per dir-ho d'una manera diferent: com que no hem aconseguit vèncer del tot l'adversari, que s'oposava a l'objectiu original –la República independent–, ens dediquem a continuació a accentuar les diferències entre independentistes, a una batalla esgotadora de retrets i a cercar constantment una pírrica victòria interior que, al cap i a la fi, no ens mena enlloc.

És a dir, aquell a qui han destrossat la casa i els seus projectes de millora es baralla ara amb els altres convivents per atorgar-se les culpes del desastre. I passen a continuació a disputar-se l'habitació més gran d'una llar sense sostre.

És així com sumem una distracció fatal de l'objectiu que havia esdevingut el motor original de l'acció i la mobilització polítiques i l'obertura d'una batussa estèril i ineficient. El resultat: ens hem oblidat que l'objectiu era la República i que l'adversari és l'Estat espanyol i no un altre independentista.

Així que, com hem dit més

amunt, l'objectiu ha de ser ara tornar a enfilat el carril de la República, i hi hem d'afegir un compromís explícit i real d'establir una nova aliança republicana –de partits, institucions, entitats, societat civil i ciutadania– que planti cara conjuntament al repressor.

Sense aquestes dues coses que semblen tan lògiques i raonables, no hi ha sortida a l'atzuc actual. Creguin que han estat dues obsessions meves mentre he tingut l'honor i la gran responsabilitat de ser president de la Generalitat. Sense aquests dos elements tan elementals –disculpin la redundància–, qualsevol gest o acte de valentia està destinat a mantenir tan sols la flama encesa. I no es tracta d'això. La flama encesa l'han mantinguda milers de persones valentes i coratjoses al llarg dels segles de lluita des de la pèrdua de la llibertat nacional dels Països Catalans. Ara no es tracta de mantenir cap flama, sinó de guanyar la llibertat completa.

És a aquest objectiu i amb aquesta mentalitat que dedicaré el meu temps d'ara endavant, deslliurat de determinats equilibris, decidit a teixir aliances, a soldar solidaritats, a explorar nous camins, i convençut que ho aconseguirem, perquè, com deia el president Lluís Companys –aquest dimecres recordarem que fa 80 anys que va ser assassinat pel règim feixista– tenim la raó i tenim la força. La raó de les paraules i la força dels vots. Som-hi.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**Adrián Sas** Encausat per les protestes del primer aniversari de l'1-0

“L'Estat ens veu com una colònia”

ACUSAT • S'enfronta a un judici acusat de desordres, atemptat contra l'autoritat i lesions **ACUSADOR** • Sas demana que la Generalitat es retiri de l'acusació, ja que va ser el govern qui va demanar a la població que sortís al carrer aquell dia

Cati Morell / Taempus
VILAFRANCA DEL PENEDÈS

Té 31 anys. Es declara comunista i defensor del dret a l'autodeterminació de tots els pobles. Assegura ser víctima d'un procés de repressió de l'Estat que va començar després del referèndum de l'1 d'octubre del 2017 i lamenta que la Generalitat demani al poble que surti al carrer a defensar els polítics i les institucions i respongui amb la repressió dels Mossos d'Esquadra. El 17 de novembre va a judici. La fiscalia demana per a ell set anys de presó. L'acusen de desordres públics, atemptat contra l'autoritat i lesions relacionades amb les protestes de l'1 d'octubre del 2018. La Generalitat, acusació particular, li demana cinc anys i mig de presó.

Què en pensa?
No té cap sentit.

Se sent representat pels polítics que governen actualment a la Generalitat?

Gens! Ells demanen la resposta de la gent quan l'Estat els ataca a ells o les institucions, i la gent respon. Però, en canvi, quan la repressió és sobre la gent, passen coses com que la Generalitat de Catalunya es presenta com a acusació particular. Ens van prometre l'oro i el moro i s'han fet enrere. Ara els que patim les conseqüències som la gent del carrer.

També hi ha exiliats i presos...
Sí, però els que gestionen la Generalitat no es mullen per nosaltres.

És independentista?

Soc comunista. Estic a favor del dret a l'autodeterminació de tots els pobles. Espanya sempre ha sigut un estat colonialista. Ens reprimeix perquè ens veu com una colònia.

Veus normal el que ha passat des del referèndum de l'1-0?

Des de l'Estat no paraven de repetir que la votació no era vinculant, però, en canvi, no van tenir una ac-

Adrián Sas, en un carrer del centre de Vilafranca del Penedès ■ C.M./TAEMPUS

tuació coherent amb aquest discurs. Si això era així, haurien d'haver deixat votar i no passava res. Però obrien la veda a altres possibles referèndums dins l'Estat, i això sí que ja no ho podien permetre.

Què recorda de la seva detenció?

Era a principi del desembre del 2018. Els meus pares havien vingut a Catalunya feia uns dies (ells viuen a Astúries). Anava caminant pel carrer amb el meu pare i se'm van tirar a sobre sis policies de paísà. Es van identificar com a mossos d'esquadra, em van emmanillar i em van portar detingut a la comissaria de Vilafranca. En cap moment no em van dir per què em detenien. Només em deien que jo ja ho sabia. Només recordo el desconcert. No entenia res! I la cara del meu pare, en estat de xoc.

I a partir d'aquí, què?

A partir d'aquí, la jutgessa de Vilafranca va decidir no decretar presó preventiva, però em van embargar un compte, m'han embargat la nòmina suposadament per pagar les

costes d'un judici que encara no s'ha fet, i he sabut que m'havien estat seguint físicament i a les xarxes socials... Com en una pel·lícula.

Què recorda del primer aniversari de l'1-0?

Recordo que al matí hi va haver manifestacions i protestes per tot Catalunya. I que a la tarda la gent va anar a Barcelona i es van concentrar al parc de la Ciutadella. I recordo imatges de la gent al parc tranquil·lament fins que els Mossos d'Esquadra van començar a reprimir els manifestants.

Vostè va participar activament en el referèndum de l'1-0?

La nit del 30 de setembre a l'1 d'octubre no vaig dormir. Ens passejàvem amb una companya per Vilafranca avisant als col·legis si veïem patrulles. Va ser una nit llarga, però hi havia molt de caliu. Abans d'obrir els col·legis vam anar a dormir una estona i, a primera hora, em vaig llevar per anar a votar. Hi ha molt bons records d'aquell dia. Tots anàvem a l'una. ■

Trichin a la sortida del jutjat de Santa Coloma de Farners, on va ratificar la seva denúncia ■ TURA SOLER

El traficant delator dels mossos presos es ratifica

■ El jutjat de Santa Coloma de Farners deixa en llibertat els dos nous agents implicats en la trama de corrupció

Tura Soler
SANTA COLOMA DE FARNERS

La investigació judicial per aclarir l'abast de les activitats fora de la llei de mossos del grup d'investigació de la comissaria de Santa Coloma de Farners va viure divendres un nou capítol amb la declaració de Mustapha Trichin, el traficant de Sant Hilari Sacalm que va aixecar la llebre i va posar la divisió d'afers interns sobre la pista dels tres mossos que actualment estan a la presó per tràfic de drogues i extorsió: el caporal Salvador Horta Muntané Garcia-Jubany, *Salva*, i els agents Juan Francisco Pozo Alba, *Kiko*, i Óscar Hernández, *Rojo*. En la seva declaració, que resulta inculpatòria per a ell mateix, Trichin va assegurar que va començar a tenir contactes amb el caporal Salva ja l'any 2006, que el va detenir, i que va començar a fer d'informador i que *a posteriori* el caporal li exigia que li entregués diners dels guanys del narcotràfic a canvi de deixar-lo actuar lliurement. Més endavant, segons Trichin, Salva li entrega ell mateix droga, que agafava de comissos, perquè la vengués.

El traficant manté que els diners del suborn els entregava en mà al mossos extorquidor, que anava acompanyat d'un altre agent que anomena Quim, que era qui comptava els diners. L'agent Quim, Joaquim Rabionet, també va ser interrogat divendres com a imputat en la trama de corrupció policial, però va negar qualsevol relació amb els fets i va quedar en llibertat sense mesures cautelars. Igual que l'altre agent imputat, Jordi Cedeño, que també es va desentendre de les activitats il·lícites i va sortir en llibertat.

El següent capítol serà divendres a l'Audiència de Girona, quan es faci la vista pels recursos que han presentat les defenses dels mossos presos i de l'altre home empresonat, Albert Borrell Gómez, *Pitu*. Les defenses al·leguen que el procés és nul perquè la investigació es va iniciar per la denúncia que Trichin va fer a afers interns sense advocat, quan n'hauria d'haver tingut perquè delatant els mossos s'autoinculpava ell mateix. Divendres davant del jutge Antoni Cerejo ja va estar assistit pel lletrat Joan Pere Zapata. ■